

اثر مصرف همزمان ویتامین E در کاهش عوارض ناشی از آسیتوتین

دکتر علی اصیلان^۱، دکتر محمدرضا امید قائمی^۲، دکتر علی مؤمنی^۳، دکتر فریبا ایزجی^۳

۱-استاد، ۲-دستیار، ۳-استادیار؛ گروه پوست، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان اصفهان

مقدمه: درمان با آسیتوتین (نتوتیگازون) همراه با عوارضی است که معمولاً به مقدار مصرف دارو بستگی دارد. در مطالعات اخیر نشان داده شده که مصرف توأم ویتامین E، همراه با ایزوترتینوئین می‌تواند عوارض جانبی ناشی از این دارو را کاهش دهد.

هدف: هدف از این مطالعه بررسی اثر مصرف توأم ویتامین E و آسیتوتین در کاهش عوارض ناشی از آسیتوتین است.

روش اجرا: در این کارآزمایی بالینی، ۳۹ بیمار تحت درمان با آسیتوتین، بصورت تصادفی ساده در دو گروه تحت درمان همزمان آسیتوتین و ویتامین E به میزان ۱۳ واحد به ازای هر کیلوگرم وزن بدن روزانه و یا آسیتوتین

به تنهایی قرار گرفتند. عوارض ناشی از تجویز آسیتوتین در دو گروه بعد از سه ماه مصرف، بررسی و با هم مقایسه گردید.

یافته‌ها: ۲۱ بیمار تحت درمان با آسیتوتین به تنهایی و ۱۸ بیمار تحت درمان توأم قرار گرفتند. پس از سه ماه درمان میزان بروز عوارض جانبی ناشی از آسیتوتین در دو گروه اختلاف قابل ملاحظه‌ای را نشان نداد.

نتیجه گیری: برخلاف نتایج حاصل از درمان توأم ویتامین E و ایزوترتینوئین، ویتامین E با میزان ۱۳ واحد به ازای هر کیلوگرم وزن بدن روزانه نمی‌تواند در کاهش عوارض ناشی از مصرف آسیتوتین مؤثر باشد.

واژه‌های کلیدی: رتینوئید، ویتامین E، آسیتوتین

مقدمه

رتینوئیدها داروهایی هستند که در درمان موارد شدید بیماری پسوریازیس نوع پلاک، پسولار و اریترودرمیک پسوریازیس (۱) و نیز در درمان پتریلیازیس روبرایلیاریس (۲)، ایدرمودیسپلازی و روسی فورمیس (۳)، ایکتوپزیس لاملار و بیماری داریس (۴) بکار رفته و مؤثر بوده‌اند.

این دارو ساخته شدن DNA در ایدرم بیماران پسوریازیس را کاهش می‌دهد. این اثر احتمالاً از طریق کاهش تولید پلی آمین‌های پوستی و منع فعالیت ارنستین

دکربوکسیلاز است. همچنین رتینوئیدها باعث تعدیل در مراحل تکمیل کراتین‌های ایدرم و افتراق آنها می‌شوند. اثرات ضدالتهای این داروها ناشی از کاهش کموناکسی پلی مورفونوکلنارها است (۵).

علاوه بر این ثابت شده است که رتینوئیدها اثرات تعدیل کننده‌ای بر روی افتراق سلولهای اپی تلیال داشته و تغییرات تنوبلاستیک یا مثلاً ایدرمی را مهار می‌کنند. به همین دلیل در جلوگیری از ایجاد تومورهای پوستی مثل کارسینومای سلول اسکواآموس (۶-۱۱) و نیز در جلوگیری از پیشرفت سندرم میلودیسپلاستیک (۱۲) مؤثر بوده‌اند. مصرف این داروها نسبتاً بی‌خطر است ولی گاهی با عوارض جانبی مختصر همراه می‌باشند. اکثر این عوارض پوستی محاطی می‌باشند (۱۳). علاوه بر آن عوارض

مؤلف مسئول: دکتر محمدرضا امید قائمی - اصفهان، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان اصفهان، مرکز پزشکی الزهرا